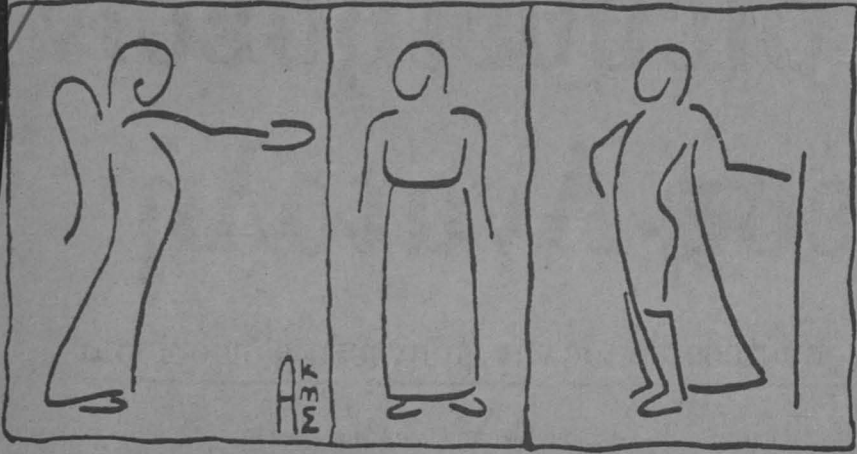

Η ΜΠΙΣΤΙΚΑ

Υγεία, Δόξα, Πλούτος. Σκίτσο - Απάντηση του Δ. Δ. «Ακάμα» στην 38η «Κυριακή της Διαπλάσεως», το 1929.

Κ. 8. VI. 95.

Αποχαιρετισμός στον Διαμαντή Διαμαντόπουλο, με απύσα την Πολιτεία

Σεμνή, συγκινητική η ταφή, με τους λίγους πιστούς φίλους που απέμειναν από την ταλαντούχα «Γενιά του 30», στο λουσμένο στον απογευματινό ήλιο Κοιμητήριο του Βύρωνα, εκεί που αναπαύεται από χθες ο Μικρασιάτης ζωγράφος Διαμαντής Διαμαντόπουλος.

Απούσα η επίσημη Πολιτεία, το υπουργείο Πολιτισμού, η Σχολή Καλών Τεχνών, το Επιμελητήριο. Μόνο το στεφάνι της Εθνικής Πινακοθήκης ήταν εκεί, να θυμίζει πόσο μεγάλος ζωγράφος ήταν -είναι- ο Διαμαντής Διαμαντόπουλος. Με μια αγκαλιά γεμάτη λουλούδια ήλθαν οι φίλοι ζωής: η Σούλη Χρήστου Κατράλου, η Αριάδνη Κοσμά Ξενάκη, ο Μανώλης Κάσδαγλης -ο «Αιέν Αριστεύειν» που ήρθε να αποχαιρετήσει τον «Ακάμα» των εφηβικών χρόνων της Διαπλάσεως- ο Θόδωρος Εύδης, ο Νικηφόρος Βασίλη Ρώτα, ο Θάνος Κωνσταντινίδης, η Τιτίνα Φίλιππου Κουτσάνα, ο Χρυσάνθος Χρήστου, ο ακαδημαϊκός, καθηγητής, ιστορικός τέχνης. Ως φίλος καλός είχε επισκεφθεί πριν από λίγο καιρό τον Διαμαντόπουλο στο σπίτι του, κι εκεί του είχε αναγγείλει πως η Ακαδημία Αθηνών θα έκανε Εκθεση-Αφιέρωμα στο έργο του και ότι θα απένεμαν στον ίδιο το Αριστείον της Ακαδημίας για την καλλιτεχνική προσφορά του.

«Είχε πολύ χαρεί» έλεγε, χαμηλόφωνα, στους φίλους που ήρθαν να συντροφεύσουν τον πάντα μοναχικό Διαμαντή στην απέριττη τελευταία κατοικία του. Κι επειδή δεν υπήρχε εκπρόσωπος επίσημος, κανείς, να μιλήσει για τον Διαμαντόπουλο, πίεσαν τον Χρυσάνθο Χρήστου να πει δύο

λόγια. Κι εκείνος στάθηκε δίπλα στη σορό του και μίλησε κουβεντιαστά με συγκίνηση κι αγάπη, για τον μικρό πρόσφυγα που ήρθε από τη Μαγνησία της Μικράς Ασίας οκτώ χρόνων, με την Καταστροφή, στην Ελλάδα για να μπολιάσει κι αυτός, με την τέχνη και το ταλέντο του, το Δέντρο της καλλιτεχνικής δημιουργίας στη γενιά του '30. Και είπε για την Εκθεση-Αφιέρωμα και το Αριστείον που αποφάσισε η Ακαδημία Αθηνών για να τιμήσει τον πρωτοπόρο ζωγράφο. Πά να επισημοποιηθεί και να καταγραφεί εκεί, στον ιερό χώρο του σεμνού Κοιμητηρίου των προσφύγων του Βύρω-

Αυτοπροσωπογραφία σε μονοκοντυλιά του Διαμαντή Διαμαντόπουλου στη Διάπλαση του 1928.

να, η οφειλή της πολιτείας στον σπουδαίο Έλληνα ζωγράφο. Στη μνήμη του, από τη στήλη, ένα αντιπροσωπευτικό δικό του σχέδιο που έκανε ως Διαπλάσοπουλο, με το ψευδώνυμο «Ακάμας». Με μονοκοντυλιά η αυτοπροσωπογραφία του που δημοσιεύθηκε στη Διάπλαση το 1928, μαζί με ένα σκίτσο-τρίπτυχο από την 38η Κυριακή του 1929. Χθες, στην Σχολή Χίλλ, όπου μαζεύθηκαν «οι Φίλοι της Διαπλάσεως», μίλησαν με αγάπη γι' αυτόν, που «η Υγεία, η Δόξα, ο Πλούτος» δεν τον πλησίασαν, ίσως γιατί δεν έκανε εκείνος ποτέ το πρώτο βήμα..

